

Prins Valentijn zat te ontbijten,
maar zijn hoofd was er niet bij.
Hij staaarde wazig in de verte,
goot de melk over z'n ei,
en zei zachtjes voor zich heen:
'Bèèèhh... ik voel me zo alleen.'

‘Gezocht: een vrouw om van te houden,’
schreef hij op een grote vlag.
Hij hing hem aan de hoogste toren,
zodat iedereen hem zag.

Vier snoezige schapenmeisjes
hadden op deze kans gewacht.
Ze deden wat kleur op hun ogen
en een beetje parfum op hun vacht,
en toen gingen ze bij de ophaalbrug staan.
En ja hoor, daar kwam hun prins al aan.

ΜΕΗΜΕΗ!!!

